

REISVERSLAG NORMANDIE

13-24 juli 2003

Zondag 13 juli 2003

Vanochtend zijn we om negen uur vanuit Leiden vertrokken voor onze vakantie in Normandië. Met mijn auto zijn we via Rotterdam - Breda - Antwerpen - Gent - Brugge - Calais - Abbeville - Neufchatel en Fécamp naar Yport gereden, een klein dorpje aan de Kanaalkust. We hebben de tent opgezet op camping Rivage. Over de reis van 600 kilometer hebben we zeven uur gereden, zonder files en op sommige plaatsen was het zelfs zeer rustig op de weg. Twee korte stops gemaakt, de eerste op een parkeerplaats die overspoeld werd met Hollandse toeristen met caravan en kinderen. Om erg treurig van te worden. Onderweg was het erg gezellig in de auto, een beetje zitten kletsen en geintjes zitten maken. Hoe verder we kwamen, des te warmer werd het (buiten was het zo'n 27 graden) en hoe meer mijn ogen wilden dichtvallen. Eenmaal gesetteld op de camping nog wat te eten gehaald en gerelaxed.

Maandag 14 juli 2003

Quatorze Juillet en voor de Fransen dus een feestdag. Het is dan ook behoorlijk druk op de camping. Vandaag is het - net als gisteren - stralend mooi weer. Nadat we hebben ontbeten, rijden we naar het dorpje, waar we de auto aan het strand parkeren. We maken wat foto's van de kliffen en de bootjes op het strand en vervolgens zoeken we een plekje op het (keien)strand, waar we in twee uurtjes bijna levend worden gebraden. Nadat we nog even de omgeving hebben verkend, gaan we al vrij vroeg terug naar de camping, waar we afwisselend wat lezen, slapen en eten.

Dinsdag 15 juli 2003

Over vandaag kan ik niets schrijven zonder iets over het weer te zeggen. Het is prachtig, met een strak blauwe lucht en de zon laat het kwik oplopen tot tegen de dertig graden. Niet slecht voor Normandië. Wel erg warm als je de kliffen bij Etretat wil beklimmen. De rotsen bij dit kleine kustplaatsje zijn werkelijk prachtig de de door erosie gevormde bogen van krijtrots indrukwekkend. We genieten van het uitzicht bovenop beide beroemde kliffen, waarna we weer terugkeren naar de inmiddels redelijk rustige familiecamping. Wederom moeten lezen en slapen ervoor zorgen dat we uitrusten. Net als we het eten klaar hebben, begint het te regenen. Dit duurt gelukkig niet lang en na twee potjes Triviant en - evenals gisteren - een fles rosé, kunnen we weer naar buiten. Na zonsondergang koelt het echter snel af en wordt het voelbaar vochtig, zodat we weer op tijd in de tent liggen. Morgen verlaten we Yport.

Woensdag 16 juli 2003

Afgelopen nacht zijn een paar flinke onweersbuien overgekomen. Rond acht uur vanochtend wordt het droog en klaart het iets op. De natte tent gaat in de auto en we gaan op weg naar Honfleur. De route leidt ons over de moderne Pont de Normandie, een enorme brug, die we vanaf een parkeerplaats aan de andere kant fotograferen. In Honfleur aangekomen is het vrijwel droog en kunnen we rustig het pittoreske havenstadje bekijken. Leuk, maar je hebt het vrij snel gezien. Koffie drinken we op een terras met uitzicht op de oude haven, maar voor de koffie betaal je hier dan ook het dubbele van wat je 'normaal' kan noemen. Het vervolg van de reis, via Caen en Bayeux naar Arromanches, regent het vrijwel voortdurend, maar het is gelukkig droog als we op de camping in Arromanches aankomen. Daarna begint het echter weer te regenen en dus besluiten we om in het dorpje wat te gaan eten. In Le Bistro, een lers aandoende brasserie, eten we eenvoudig maar goedkoop. De rest van de avond brengen we noodgedwongen in de tent door. Maar hopen dat het morgen beter is.

Donderdag 17 juli 2003

Vannacht heeft het enorm hard geregend. Vandaag werkt het weer ook niet echt mee, nou ja dat wil zeggen, vanaf vijf uur vanmiddag is het ineens heel mooi weer. Dat je zégt dat het weer in Normandië

snel kan veranderen! Vanochtend zijn we eerst naar Bayeux gereden. Een leuk stadje, waar we eerst het Muséum mémorial de la bataille de Normandie hebben bezocht. Valt een beetje tegen. Veel foto's en krantenknipsels, maar niet echt een overzichtelijk verhaal over D-day. Ik kamp met een pijnlijke snee in mijn hiel, naar later vandaag blijkt veroorzaakt door een stuk glas dat in de zool van m'n slipper zit.... Op een drukke rotonde bij de stad staat een beeld van Eisenhower, moet natuurlijk gefotografeerd worden :-). Hierna volgt de Commonwealth-begraafplaats, waar ruim 2.100 omgekomen soldaten gebraven liggen. Best indrukwekkend. Nadat we bij de Champion een BBQ hebben gekocht, gaan we terug naar de camping. Het eten bestaat vandaag uit spercieboontjes, aardappelblokjes en hamburgers, hoe Hollands! Na het eten lopen we naar het strand van Arromanches, waar de resten van de kunstmatige haven van de geallieerden te zien zijn. Met hetgeen we uit de reisgids en van internet weten, geeft dit een mooi beeld van hoe het in 1944 gegaan moet zijn. Waarschijnlijk mooie foto's gemaakt. De rest van de avond besteden we buiten bij de tent, waar we geanimeerd discussiëren over politiek, of de mesn goed of slecht is en nog meer van dat soort onderwerpen. Dit alles onder het genot van twee flessen rosé :-)

Vrijdag 18 juli 2003

Vandaag is het weer èrg warm. We rijden een route langse de oostelijke landingsstranden, waar in 1944 de Britten en Canadezen zijn geland: Sword, Juno en Gold. We bezoeken de Pegasusbrug bij Bénouville, rijden naar Merville, maar besluiten de bunker (nu museum) aldaar niet te bezoeken, en rijden vervolgens via Ouistreham en een reeks kustplaatsjes terug naar Arromanches. Onderweg stoppen we bij de diverse stranden en de belangrijkste monumenten die daar zijn geplaatst. Eenmaal terug op de camping gaan we aan de BBQ, wat zowaar een succes is. Heerlijk gegeten! Met Triviant en het vervolg van De langste dag (de themaliteratuur van deze vakantie) brengen we de rest van de avond door.

Zaterdag 19 juli 2003

Weer is het een prachtige dag! Nadat we bij de bakker in het dorp ons ontbijt hebben gehaald, rijden we allereerst naar de batterij bij Longues-sur-Mer, een onderdeel van de Duitse Atlantikwall. Is mooi bewaard gebleven. Langs de kust rijden we naar Courville-sur-Mer, waar we een bezoek brengen aan de Amerikaanse begraafplaats. Een uitgestrekt veld met witte kruisjes, prachtig gelegen op een klif boven Omaha beach, waar ruim 10.000 (!) gesneuvelde Amerikaanse soldaten begraven liggen. Zeer indrukwekkend. De volgende stop is Pointe du Hoc, waar Amerikaanse soldaten de tientallen meters hoge rotsen moesten belimmen terwijl deze door de Duitsers werd verdedigd. Ook hier resten van - zwaar gebombardeerde - Duitse stellingen en - uiteraard - een monument. Omdat 'de andere kant van het verhaal' ook aandacht verdient, bezoeken we vervolgens de Duitse begraafplaats bij La Cambe. Deze is veel soberder dan de Amerikaanse. De ruim 21.000 (!) gesneuvelde soldaten liggen hier per twee onder een kleine grauwe grafsteen. Hierna rijden we terug naar de kust, via Vierville (monument) naar Omaha beach. Bij de supermarkt in Bayeux halen we eten voor de BBQ. Na het eten val ik spontaan in slaap....

Zondag 20 juli 2003

Hoewel er slechter weer is aangekondigd, is daarvan vandaag nog zeker geen sprake. We maken van het prachtige weer gebruik door naar Utah beach te rijden, zo'n 60 kilometer ten westen van Arromanches. Vergeleken met de andere twee stranden heeft men hier flink uitgepakt. Een serie monumenten, een Tank, een landingsvaartuig, 'tsjechische egels', een souvenirwinkel en een bar annex museum annex internetcafé (Le Roosevelt). Hiervandaan sturen we een mailtje aan de familie en checken we de weersverwachting. Nadat we een eindje langs het strand hebben gelopen, rijden we richting Ste Mère-Eglise. De enige 'attractie' hier is de pop die aan de kerktoeren hangt en die parachutist John Steel moet voorstellen, die er op 6 juni 1944 net zo bijhing. Aan het eind van de middag zijn we terug op de 'camping municipal'. Omdat het weer de komende dagen slechter wordt, bedenken we dat we als alternatief de vakantie kunnen afsluiten met een paar dagen Parijs.

Maandag 21 juli 2003

Vergeet Parijs. Het is weer prachtig weer. Om tien uur liggen we aan het strand, op vijf minuten lopen van de camping. Rond twee uur zijn we terug, gaan we een beetje zitten lezen en doe ik even m'n ogen zicht. Met andere woorden: na een week waarin we veel gezien en gedaan hebben, doen we

vandaag helemaal niets! Even valt er, aan het eind van de middag, wat regen, maar daarna is het weer mooi genoeg om te barbecuen. Na het eten zitten we wederom te lezen. We hebben 'De langste dag' inmiddels allebei uit. Ik ben inmiddels begonnen in Jack, een biografie over John F. Kennedy.

Dinsdag 22 juli 2003

Ook vandaag is het - tegen de verwachting in - mooi weer. De ochtend brengen we relaxend op de camping door, 's-middags rijden we naar Bayeux. De Tapisserie, een middeleeuws wandtapijt over de verovering van Engeland door Willem de Veroveraar, vind ik niet echt heel boeiend. Daarna drinken we een paar biertjes op twee terrasjes in Bayeux. Omdat we daar pas vanaf zeven uur kunnen eten en wij al veel eerder honger hebben, rijden we terug naar Arromanches.

Woensdag 23 juli 2003

Het is vandaag tamelijk bewolkt, maar het blijft droog. Nadat we 's-ochtends weer hebben zitten lezen (doe ik deze vakantie aanmerkelijk meer dan voorgaande vakanties), gaan we 's-middags naar de 360-graden-film Le prix de la liberté. Mooie beelden van de streek gecombineerd met indrukwekkende beelden uit de oorlog. Alsof je er middenin zit. Zeker de moeite waard. Net nadat we inkopen hebben gedaan voor nog één keer barbecuen, begint het te regenen. In de tent wachten we af totdat het droog wordt. Dat wordt het en we wagen het erop de BBQ aan te steken. Halverwege moet de paraplu er toch aan te pas komen om de worstjes en shasliqs droog te houden. Eten doen we in de tent, terwijl het buiten steeds harder gaat regenen. Een nat einde van een vakantie waarin we verder - gelukkig - voor 90% mooi weer hebben gehad. Desgevraagd kunnen we geen van beiden een negatief punt van deze vakantie opnoemen. Zeer geslaagd dus!

Donderdag 24 juli 2003

Om half tien hebben we alles ingepakt en vertrekken we van de camping. Behalve dat we rond Rouen niet uit de bewegwijzering komen en middenin de stad belanden, verloopt de terugreis zonder problemen. We zijn allebei aanmerkelijk stiller dan tijdens de heenreis. Na een lange zit (en rit) van negen uur, komen we even na half zeven 's-avonds in Leiden aan. We hebben ruim 2.000 kilometer gereden, maar bovenal een leuke, interessante vakantie gehad!